

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Baricovej a členiek senátu JUDr. Jarmily Urbancovej a JUDr. Eleny Krajčovičovej, v právnej veci žalobcu **Michal IV., družstvo**, so sídlom Michalská č. 6, Bratislava, *zastúpeného JUDr. Ivou Lukačovičovou, advokátkou so sídlom Na Riviére č. 22, Bratislava*, proti žalovanému **Krajskému stavebnému úradu v Bratislave**, so sídlom Lamačská cesta. 8, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. A-2010/0889-DLD z 18. februára 2010, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 01. júla 2011, č. k. 4S/178/2010-90, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 01. júla 2011, č. k. 4S/178/2010-90 **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „krajský súd“) zamietol podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“) žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti a zrušenia rozhodnutia žalovaného č. A-2010/0889-DLD zo dňa 18. februára 2010, ktorým žalovaný ako príslušný správny orgán rozhodujúc o odvolaní žalobcu proti rozhodnutiu Mestskej časti Bratislava – Staré Mesto

č. 5430/24485/2009URS/Pr/Jan zo dňa 09. novembra 2009, ktorým žalobcovi bola uložená pokuta vo výške 5.000 eur za porušenie ustanovenia § 106 ods. 2 písm. b/ zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „stavebný zákon“), ktorého sa žalobca dopustil tým, že zrealizoval stavebné práce bez právoplatného stavebného povolenia.

Krajský súd ako súd vecne a miestne príslušný (§ 246a OSP) preskúmajúc rozhodnutie žalovaného podľa druhej hlavy piatej časti OSP citujúc ustanovenia § 127a ods. 1 až 3, § 54, § 55 ods. 1, § 98 ods. 1 a 2, § 106 ods. 1 až 4 a § 140 stavebného zákona a § 3 ods. 1 a 4 zákona č.71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“) odôvodnil svoj rozsudok tým, že žalobca vo svojich žalobných dôvodov (rozsahom ktorých je pri súdnom prieskume súd viazaný), neuviedol žiadne skutočnosti ani dôkazy, ktoré by mohli byť podkladom pre zrušenie napadnutého rozhodnutia.

Podľa krajského súdu správny orgán dostatočne zistil stav veci, keď skonštatoval zvýšenie krovu strechy o **1,34 m nad pôvodnú výšku**, pričom žalobca tak konal v rozpore s výslovnou podmienkou určenou stavebným úradom. Realizáciu prác nad rozsah určený v podmienke stavebného úradu žalobca nerozporoval. Podľa názoru krajského súdu žalovaný svoje rozhodnutie náležite odôvodnil, poukázal na právne predpisy, v zmysle ktorých postupoval, ako ich aplikoval v zmysle svojej úvahy, pričom krajský súd sa s prezentovaným odôvodnením stotožnil.

Krajský súd sa nestotožnil so žalobcom ani ohľadne spochybnenia správnosti, resp. úplnosti odôvodnenia výšky uloženej pokuty, pretože správny orgán dostatočne a zrozumiteľne zdôvodnil aj výšku uloženej sankcie, poukázal na poľahčujúce aj priťažujúce okolnosti prípadu. Prihliadol najmä na charakter porušenia povinností žalobcu, ktoré spočívali najmä vo vedomom porušovaní pokynov správneho orgánu, porušovaní verejných záujmov chránených zákonom (stavebný zákon), rozsahu stavby, okolnosti, že sa jednalo v súvislosti s predmetnou stavbou o prvé porušenie povinností žalobcu ako i faktu, že žalobca spolupracoval so správnym orgánom. Žalobca v konaní nepreukázal, že by ho výška uloženej sankcie existenčne ohrozovala.

Na základe vyššie uvedených dôvodov krajský súd dospel k záveru, že správny orgán rozhodol na základe dostatočne zisteného stavu veci, vec správne právne posúdil, jeho rozhodnutie obsahovalo náležitosti podľa ustanovenia § 47 správneho poriadku, bolo riadne a zrozumiteľne odôvodnené, súd v postupe správneho orgánu nezistil vadu, ktorá by spôsobila nezákonnosť vydaných rozhodnutí.

O trovách konania bolo rozhodnuté s poukazom na § 250k ods. 1 OSP tak, že v konaní neúspešnému žalobcovi súd náhradu trov konania nepriznal.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca domnievajúc sa, že krajský súd vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. c/ a e/ OSP).

V dôvodoch odvolania žalobca opísal námietky, ktoré už uviedol v žalobe podanej na Krajskom súde v Bratislave, a ktoré krajský súd dostatočne špecifikoval na strane 2. svojho rozhodnutia.

Žalobca bol toho názoru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci predovšetkým v tom, že sa vôbec nezaoberal tvrdeniami žalobcu, ktorými poukazoval na celkový postup Mestskej časti Bratislava – Staré Mesto ako príslušného stavebného úradu (ďalej len „stavebný úrad“) v konaní o umiestnenie stavby zo dňa 01. augusta 2008, a to najmä na bezdôvodné prerušenie tohto konania. Stavebný úrad v predbežnom súhlase č. SU-2009/871/6005-Šk zo dňa 10. februára 2009 stanovil postup s podmienkou zachovania pôvodného výškového a pôdorysného ohraničenia, bez zmeny funkčného využitia priestorov.

Podľa názoru žalobcu stavebný úrad touto podmienkou konal jednoznačne účelovo, keďže táto podmienka nemá oporu ani v stavebnom zákone, ani v územnom pláne mesta, prípadne územnom pláne zóny. Navyiac podmienka dodržania pôvodného stavu by však v danom prípade znamenala vlastne dobudovanie pôvodného vzhľadu, následne opätovné zbúranie a až potom vybudovanie pôvodného zámeru. Takto zvolený postup stavebného úradu sa žalobcovi jednoznačne javí ako nehospodárny, nelogický a bez opory v zákone a je proti zdravému rozumu. Jednoznačne zastával názor, že táto podmienka bola zo strany stavebného úradu účelová a prekračuje rozhodovaciu právomoc stavebného úradu v tom, že stavebný úrad nikdy túto podmienku, ani zákonným, ani logickým dôvodom, nezdôvodnil, a teda je ako taká nepreskúmateľná. Postup, ktorý stanovil stavebný úrad vo svojom predbežnom súhlase č. – SU-2009/871/6005-Šk zo dňa 10. februára 2009 okrem iného ďalej znamenal pre žalobcu dať vypracovať novú projektovú dokumentáciu na obnovenie pôvodného stavu v lehote 30 dní. Stavebný úrad uložil postup, ktorý bol nielen neodôvodnený, neefektívny, neekonomický, ale aj nereálny.

Stavebný úrad podľa žalobcu mal postupovať v intenciách § 127a stavebného zákona, kedy môže stavebný úrad schváliť nie len takú úpravu, ktorá by umožnila uvedenie stavby do pôvodného stavu, ale a i takú, kde sa perspektívne počíta s obnovou nad rámec pôvodného využitia, obzvlášť, ak stavebný rad mal vedomosť o tom, že realizácia takejto stavby má súhlasné vyjadrenia všetkých dotknutých orgánov chrániacich záujmy podľa osobitných predpisov.

Žalobca poukazoval na to, že ako správca a vlastník objektu bytového domu so svojimi nájomcami, ktorý je národnou kultúrnou pamiatkou, zvolil taký postup stavebných prác, ktorý bol v danom momente najefektívnejší a v súlade s § 86 ods. 1 stavebného zákona. Žalobca teda podľa jeho tvrdenia konal v dobrej viere, aby sa predovšetkým zabránilo ďalšej bezprostrednej hrozbe mimoriadnych udalostí, ako sú škody na majetku a ohrozenie zdravia a životov občanov. Preto v súlade so statickým posudkom krovu, vypracovaným firmou STALL, s. r. o. a z následnej obhliadky a správy z obhliadky havárie zo dňa 17. januára 2009, odstránil pôvodný krov a pokračoval podľa pôvodnej projektovej dokumentácie, ktorou vtom čase disponoval (a bola aj podkladom už v konaní o umiestnení stavby).

Žalobca zvolil taký postup, ktorý bol v súlade so žiadosťou o dodatočné stavebné povolenie, v ktorej preukázal, že priložená projektová dokumentácia spĺňa predpoklady pre vydanie dodatočného stavebného povolenia, nakoľko bola v súlade so všetkými potrebnými stanoviskami dotknutých orgánov chrániacich záujmy podľa osobitných predpisov. V súlade s § 3 správneho poriadku v konaní o dodatočnom stavebnom povolení mala byť podľa žalobcu povolená taká úprava, ktorá korešponduje so žiadosťou žalobcu na zmenu stavby.

Žalobca preto navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave, č. k. 4S/178/2010-90 zmenil tak, že zruší rozhodnutie Krajského stavebného úradu v Bratislave č. A-2010/0889-DLD zo dňa 18. februára 2010 v spojení s rozhodnutím Mestskej časti Bratislava - Staré Mesto č. 5430/24485/2009URS/Pr/Jan zo dňa 09. novembra 2009, prípadne uloženú pokutu znížil.

Zároveň si žalobca uplatnil náhradu trov konania.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu poukázal na znovu opakujúce rovnaké námietky, aké boli obsahom ním podanej žaloby, ktoré už boli prejednané na pojednávaní a s ktorými sa krajský súd dostatočne zaoberal vo svojom rozhodnutí. Znova zdôraznil, že predmetom súdneho prieskumu na základe podanej žaloby bolo rozhodnutie o uložení pokuty za správny delikt, a preto sú námietky žalobcu týkajúce sa údajne nezákonného postupu stavebného úradu v územnom konaní právne irelevantné a nemôžu mať vplyv na zákonnosť rozhodnutia o pokute.

Ďalej uviedol, že ak sa žalobca domnieva, že stavebný úrad nepostupuje v územnom konaní v súlade so zákonom, má možnosť využiť príslušné opravné prostriedky, ktorými ale iniciuje preskúmanie procesných úkonov uskutočnených stavebným úradom v rámci územného konania. Z hľadiska princípov a zásad preskúmania konkrétneho rozhodnutia je v danom prípade nemožné a neprípustné, aby sa zákonnosť stavebného úradu v územnom

konaní preskúmavala v rámci konania o správnom delikte. Je nepochopiteľné, že žalobca námietky tohto druhu neustále uplatňuje.

Na záver svojho vyjadrenia uviedol, že s ostatnými namietanými skutočnosťami sa dostatočne vysporiadal vo svojom rozhodnutí a vyjadrení k žalobnému návrhu na pojednávaní.

Podľa žalovaného krajský súd svoje rozhodnutie dostatočne odôvodnil a jeho závery zodpovedajú zistenému skutkovému stavu a požiadavkám zákona. Z uvedených dôvodov považuje Krajský stavebný úrad v Bratislave podané odvolanie za nedôvodné a navrhuje, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave, č. 4S/178/2010-90 zo dňa 01. júla 2011 potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 OSP), keď deň vyhlásenia verejného rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a 3 OSP v spojení s § 211 ods. 2 OSP a § 246c ods. 1 veta prvá OSP) a Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno priznať úspech.

V správnom súdnictve preskúmavajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb (244 ods. 1 OSP).

Sudy v správnom súdnictve prejednávajú na základe žalôb prípady, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 OSP).

Zmyslom a účelom platnej právnej úpravy správneho súdnictva je poskytovať efektívnu ochranu verejným subjektívnym právam fyzických a právnických osôb. Účelom konania v správnom súdnictve je poskytnutie súdnej ochrany pred tvrdeným nezákonným rozhodnutím.

Preskúvanie zákonnosti rozhodnutí správnych orgánov v správnom súdnictve je ovládané dispozičnou zásadou (§ 249 ods. 2 OSP).

Podľa § 250i ods. 2 OSP, ak správny orgán podľa osobitného zákona rozhodol o spore alebo o inej právnej veci vyplývajúcej z občianskoprávných, pracovných, rodinných a obchodných vzťahov (§ 7 ods. 1), alebo rozhodol o uložení sankcie, súd pri preskúvaní tohto rozhodnutia nie je viazaný skutkovým stavom zisteným správnym orgánom. Súd môže vychádzať zo skutkových zistení správneho orgánu, opätovne vykonať dôkazy už vykonané správnym orgánom, alebo vykonať dokazovanie podľa tretej časti druhej hlavy.

Citované ustanovenie § 250i ods. 2 OSP je faktickou transpozíciou požiadavky tzv. „plnej jurisdikcie“, ako atribútu práva na spravodlivý proces. Súd pri svojom rozhodovaní tak nie je obmedzený v skutkových otázkach len tým, čo tu zistil správny orgán, a to ani čo do rozsahu vykonaných dôkazov, ani ich obsahu a hodnotenia zo známych hľadísk závažnosti, zákonnosti a pravdivosti. Súd teda celkom samostatne a nezávisle môže hodnotiť správnosť a úplnosť skutkových zistení urobených správnym orgánom, a ak pritom zistí skutkové, či (procesné) právne deficity, môže reagovať jednak tým, že uloží správne orgánu ich odstránenie, nahradenie alebo doplnenie, alebo tak urobí sám.

Hoci možno vytknúť krajskému súdu až príliš všeobecné odôvodnenie jeho rozsudku, vzhľadom na rozsah a dôvody odvolania žalobcu a obsah celého spisového materiálu včítane pripojeného administratívneho spisu podľa názoru najvyššieho súdu krajský súd, i keď bez výslovného odkazu na citované zákonné ustanovenie § 250i ods. 2 OSP, v konaní podľa neho i podľa zhora uvedených zásad postupoval majúci skutkový stav veci správnymi orgánmi za dostatočne zistený a naplnenie skutkovej podstaty správneho deliktu za dostatočne preukázané.

I v konaní o uloženie sankcie úlohou správneho súdu pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu v správnom súdnictve je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi, a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúce vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho

orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 OSP).

Úlohou krajského súdu v predmetnej veci bolo postupom podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku preskúmať zákonnosť postupu a rozhodnutia žalovaného správneho orgánu o uložení pokuty vo výške 5.000 eur za naplnenie skutkovej podstaty správneho deliktu podľa ustanovenia § 106 ods. 2 písm. b/ stavebného zákona konkrétne za to, že menovaný účastník konania realizoval stavbu: „Prestavba a nadstavba Michalská 6“ bez právoplatného stavebného povolenia.

Podľa § 54 stavebného zákona stavby, ich zmeny a udržiavacie práce na nich sa môžu uskutočňovať iba podľa stavebného povolenia alebo na základe ohlásenia stavebnému úradu.

Podľa § 55 ods. 1 stavebného zákona, stavebné povolenie sa vyžaduje, pokiaľ tento zákon a vykonávacie predpisy k nemu alebo osobitné predpisy neustanovujú inak, pri stavbách každého druhu bez zreteľa na ich stavebnotechnické vyhotovenie, účel a čas trvania; stavebné povolenie sa vyžaduje aj pri zmene stavieb, najmä pri prístavbe, nadstavbe a pri stavebných úpravách.

Podľa § 98 ods. 1 a 2 stavebného zákona, štátny stavebný dohľad zabezpečuje ochranu verejných záujmov, ako aj práv a právom chránených záujmov právnických osôb a fyzických osôb, ktoré vyplývajú z uskutočňovania stavby alebo jej zmeny, z vlastností stavby pri jej užívaní, z odstránenia stavby a z terénnych úprav, prác a zariadení podľa tohto zákona jej užívaní, z odstránenia stavby a z terénnych úprav, prác a zariadení podľa tohto zákona.

Orgány štátneho stavebného poriadku sú oprávnené zisťovať, či:

- a) sa stavba, stavebné úpravy alebo udržiavacie práce vykonávajú podľa stavebného povolenia alebo na základe ohlásenia,
- b) sú splnené podmienky na uskutočňovanie stavby podľa § 44,
- c) sa na stavbe nachádza projekt stavby overený v stavebnom konaní a či sa vedie stavebný denník,
- d) sa pri uskutočňovaní stavby, stavebných úprav alebo pri udržiavacích prácach dodržiavajú podmienky stavebného povolenia, všeobecne záväzné právne predpisy a technické normy vzťahujúce sa na stavebné práce a stavebné výrobky,
- e) sa stavba užíva spôsobom povoleným v kolaudačnom rozhodnutí,
- f) sa stavba udržiava v dobrom stavebnom stave,

- g) sa dodržiavajú podmienky povolenia alebo nariadenia odstránenia stavieb alebo nariadených stavebných úprav a udržiavacích prác,
- h) sa terénne úpravy alebo ťažobné práce vykonávajú podľa povolenia,
- i) sa odstraňovaním stavby neohrozujú susedné pozemky a stavby na nich.

Podľa § 106 ods. 2 písm. b/ stavebného zákona, účinného v čase stavebný úrad alebo inšpekcia uloží pokutu do 2 miliónov Sk (66.387,83 eura) právnickej osobe alebo fyzickej osobe oprávnenej na podnikanie, ktorá **mení stavbu bez stavebného povolenia alebo v rozpore s ním.**

Podľa § 106 ods. 4 stavebného zákona ustanovenia odseku 1 písmen a/, b/ a c/, odseku 2 písmen a/ a b/ a odseku 3 písmen a/ a b/ platia rovnako na právnickú osobu alebo fyzickú osobu oprávnenú na podnikanie, ktorá uskutočňuje stavbu ako zhotoviteľ.

Podľa § 127a ods. 1 až 3 stavebného zákona, ak v dôsledku živelnej pohromy, havárie alebo inej mimoriadnej udalosti, alebo ich bezprostrednej hrozby je nevyhnutné uskutočniť stavbu, odstrániť stavbu, vykonať stavebné úpravy alebo zabezpečovacie práce na stavbách a uskutočniť terénne úpravy na pozemkoch, možno ich začať bez predchádzajúceho povolenia alebo ohlásenia. Ten, kto ich uskutočňuje, je povinný ich uskutočnenie bezodkladne ohlásiť stavebnému úradu, ktorý určí ďalší postup.

Ak sa majú obnoviť stavby alebo pozemky poškodené alebo zničené živelnou pohromou. Haváriou alebo inou mimoriadnou udalosťou v súlade s pôvodnými povoleniami, stačí, ak sa ich obnova vopred ohlási obci. Na postup sa primerane vzťahuje ustanovenie § 57 stavebného zákona.

Ak je na zmiernenie následkov alebo odvrátenie hrozby živelnej pohromy, havárie alebo inej mimoriadnej udalosti nevyhnutné uskutočniť stavbu, stavebné úpravy alebo terénne úpravy, stavebný úrad môže:

- a/ obmedziť rozsah žiadosti o stavebné povolenie alebo návrhu na povolenie terénnych úprav a ich príloh na nevyhnutný rozsah potrebný na posúdenie a rozhodnutie,
- b/ upustiť od územného konania alebo spojiť územné konanie so stavebným konaním alebo s inými konaniami,
- c/ umožniť predloženie dokladov až dodatočne,
- d/ vydať predbežné povolenie, v ktorom sa určí lehota na dodatočné predloženie dokladov, po ich predložení vykoná konanie a vydá rozhodnutie.

Pokiaľ ide o postup stavebných úradov v konaní podľa § 140 stavebného zákona, ak nie je výslovne ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie podľa tohto zákona všeobecné predpisy o správnom konaní.

Podľa § 3 ods. 1 správneho poriadku je správny orgán povinný chrániť záujmy štátu a spoločnosti a dôsledne vyžadovať plnenie povinností.

Podľa § 3 ods. 3 správneho poriadku správne orgány sú povinné svedomite a zodpovedne sa zaoberať každou vecou, ktorá je predmetom konania, vybaviť ju včas a bez zbytočných prietáhov a použiť najvhodnejšie prostriedky, ktoré vedú k správnenému vybaveniu veci. Ak to povaha veci pripúšťa, má sa správny orgán vždy pokúsiť o jej zmierne vybavenie. Správne orgány dbajú na to, aby konanie prebiehalo hospodárne a bez zbytočného zaťažovania účastníkov konania a iných osôb.

Podľa § 3 ods. 4 správneho poriadku rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely.

Podľa § 32 ods. 1 správneho poriadku, je správny orgán povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstarat' potrebné podklady pre rozhodnutie. Zistením skutočného stavu veci sa rozumie zistenie všetkých podstatných skutočností v súlade s príslušným hmotnoprávnym predpisom. Úplnosť znamená povinnosť správneho orgánu zistiť všetky rozhodujúce skutočnosti bez ohľadu na to, či budú v prospech alebo neprospech účastníka.

Podľa § 46 správneho poriadku rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Podľa § 47 ods. 3 správneho poriadku v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

Aplikácia zásady spoľahlivého zistenia skutočného stavu správnym orgánom musí byť taká, aby sa súčasne neprimerane nezvyšovali trovy konania, a aby nedochádzalo k priet'ahom v konaní. Práve riadne objasnenie faktov, resp. skutočností súvisiacich s predmetom konania prispieva veľkou mierou k správnosti rozhodnutia aj po právnej stránke. Zásada materiálnej pravdy potom podľa slovenskej právnej úpravy nemá **charakter absolútny**, t. j. správne orgány nemajú povinnosť zistiť všetku a absolútnu pravdu, ale stav veci majú zistiť „len“ spoľahlivo, teda tak, aby bolo možné riadne, včas a spravodlivo rozhodnúť. Zásada materiálnej pravdy podľa slovenskej právnej úpravy je kompromisom medzi striktným chápaním absolútnej pravdy a ďalšími zásadami, ktoré má správny orgán v rámci správneho konania dodržiavať (napr. primeranosť konania z hľadiska časového, primeranosť konania z hľadiska ekonomického a pod.).

Vychádzajúc z obsahu spisového materiálu, z citovaných zákonných ustanovení a z uvedených zásad námietky žalobcu vznesené v odvolaní (zhodné s dôvodmi žaloby) bolo potrebné z hľadiska naplnenia skutkovej podstaty správneho deliktu, ktorou bola realizácia stavby (nadstavby a prestavby) bez právoplatného stavebného povolenia, ako aj z hľadiska uloženia sankcie za tento delikt, považovať za právne irelevantné. Pre posúdenie danej veci je postup stavebného úradu v konaní o umiestnenie stavby i prerušenie tohto konania absolútne bez právneho významu, nakoľko s protiprávnym konaním žalobcu nemá nijakú príčinnú súvislosť. Taktiež bez právneho významu je námietka účelového konania žalovaného a účelného konania žalobcu, keď v konaní bolo nesporne preukázané (a žalobca to ani nepoprel), že žalobca uskutočnil **zvýšenie krovu strechy o 1,34 m nad pôvodnú výšku bez povolenia stavebného úradu a uvedenú skutočnosť (realizácie uvedených prác) stavebnému úradu ani neohlásil.**

V zmysle ustálenej judikatúry správnych súdov (pozri napr. rozhodnutie č. Rs 89/2002, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci sp. zn. 5Sžo/204/2010, či sp. zn. 3SžoKS/64/2006, rozhodnutia č. 69/2008 ZSP alebo č. 58/2009 ZSP), v prípade správneho trestania súd taktiež sleduje, či správny orgán náležité zdôvodnil uloženie sankcie v určitej výške, ak zákon pripúšťa rozpätie sankcie, či prihliadol na okolnosti viazané na subjekt, samotný skutok a jeho následok. Určenie výšky pokuty v rámci určeného rozpätia je síce vecou voľného uváženia (čo však znamená, že môže byť uložená v ľubovoľnej výške). Voľná úvaha aj pri takomto rozhodovaní je myšlienkový

proces, v rámci ktorého má príslušný orgán zvažovať závažnosť porušenia predpisov vo vzťahu ku každému zisteniu, jeho následky, dobu protiprávnosti, aby uložená pokuta spĺňala nielen požiadavku represie, ale aj preventívny účel s prognózou budúceho pozitívneho správania sa dotknutej osoby. Pri uložení pokuty správny orgán prihliadne na závažnosť, spôsob i čas trvania následkov protiprávneho konania.

Zo spisového materiálu, vrátane administratívneho spisu žalovaného, je zrejmé, že správne orgány udelenie pokuty a jej výšku riadne (dostatočne podrobne) odôvodnili a primerane a zákonným spôsobom uplatnili správnu úvahu, pričom pri rozhodovaní o výške pokuty stavebný úrad výslovne uviedol, že vychádzal z výsledkov miestnej obhliadky, spisového materiálu ako aj z aritmetického pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností na strane účastníka konania, ktoré boli v prospech okolností poľahčujúcich.

Takto potom najvyšší súd v zhode s krajským súdom nemohol prihliadnuť ani na námietku žalobcu ohľadom výšky uloženej pokuty, pričom nebolo možné odhliadnuť ani od toho, že za porušenie, zákona, ktorého sa žalobca dopustil, je možné uložiť sankciu až do výšky 66.387,83 eura a správne orgány udelili žalobcovi pokutu vo výške 5.000 eur, čo je nesporne na dolnej hranici danej sadzby.

Podľa názoru najvyššieho súdu námietky žalobcu vznesené v odvolaní neboli spôsobilé ovplyvniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu. Odvolanie žalobcu neobsahuje žiadne nové skutočnosti, s ktorými by sa krajský súd nebol vyporiadal a ktorými by žalobca bol preukázal, že neboli splnené zákonné podmienky pre postup v zmysle ustanovenia § 106 ods. 2 písm. b/ stavebného zákona, a že by správne orgány v konaní o uložení pokuty a hodnotení dôkazov, či odôvodnení rozhodnutia porušili ustanovenia správneho poriadku.

Keďže podľa názoru najvyššieho súdu krajský súd o otázkach, ktoré boli dôvodom na podanie žaloby žalobcu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného, nerozhodol svojvoľne ani protizákonne a keďže najvyšší súd nezistil dôvod na zmenu ani zrušenie napadnutého rozsudku považujúc aj jeho odôvodnenie, a to i napriek jeho všeobecnosti, za zrozumiteľné, rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods. 3 veta druhá OSP a § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 250k ods. 1 OSP tak, že neúspešnému žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal; žalovanému náhrada trov konania neprináleží zo zákona.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

P o u č e n i e : P r o t i t o m u t o r o z s u d k u n i e j e p r í p u s t n ý o p r a v n ý p r o s t r i e d o k .

V Bratislave 28. júna 2012

JUDr. Jana Baricová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Petra Slezáková